

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Si in nomine patris tantum vel spiritus sancti possit tradi baptismus. C. D.

E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

fine inuocatione Trinitatis merfus fuisset, quod sacramentum regenerationis non haberet: quod omnino verum est, quod si merfus in fonte baptis- mi quis fuerit sine inuocatione Trinitatis, perfectus Christianus non est, nisi in nomine patris & filii & Spir. S. fuerit baptizatus. Legitur tamen in Act. A- postolos baptizasse in nomine Christi, sed in hoc nomine, vt exponit Ambr. tota trinitas in- telligitur. Intelligitur enim cum Christum dicis, & pater à quo vnctus est, & ipse qui vnctus est, & Spir. S. per quem vnctus est. Vnde Nicolaus Pap ad consulta Bulgarorum, A quodam Iudæo multos bap- tizatos asseritis, & quid inde agendum sit con- sultis. Hi profecto si in nomine sanctæ Trinitatis, vel in nomine Christi, sicut in actibus Apostolo- rum legimus, baptizentur: baptizati sunt, vnum enim idemque est, vt exponit Ambros.

Lib. de Spir. S. ante me- dium, ca. 3. Nic. 1.

*Si in nomine Patris tantum vel Spiritus sancti possit tradi-
baptismus.*

C

Hic quæritur, An baptismus esset verus, si dice- retur in nomine patris tantum, vel spir. S. tantum: vt cum dicitur in nomine Christi? Ambr. videtur dicere, quod si fide mysterium trinitatis teneatur, & vna persona tantum nominetur, plenum esse sa- cramentum: & è cōuerso si tres nominentur & non rectè de aliquo illorum sentiatur, vacuū fieri my- sterium Trinitatis. Ait enim sic. Vbi nō est plenum baptismi sacramentum, nec principium, nec spe- cies aliqua baptismi æstimatur. Plenum autē est, si patrem & filium & spir. S. fatearis. Si vnum neges, totum subruēs: & sicut si vnum in sermone com- prehēdas, vel patrem, vel filium, vel spiritum, fide autem nec patrem, nec filium, nec spir. S. abneges, plenum est fidei sacramentum: ita etiam licet pa- trem & filium, nec spir. S. dicat, & patris & filii & spir. S. minus potestatem, vacuum est omne my- sterium. Cum enim dicitur in nomine Christi, per

In li de Spi- ritu S. ad pr. c. 3. in to. 1.

Ibid. paulo inferius. Ioan. 1. a Act. 1. c

Yy vnita-

vnitatem nominis impletum est, myſterium: ne
à Chriſti baptiſmate ſpiritus ſeparatur, quia Chri-
ſtus baptizauit in ſpiritu.

Quæſtio Ambroſii.

*Ambr. lib. 1.
de Spir. S. c.
3. ad princ.
Solutio.
Act. 10. f*

Nunc conſideremus, Vtrum ſicut in Chriſti no-
mine legimus baptiſmi plenum eſſe ſacramentum,
ita etiam Spir. S. tantum nuncupato nihil deſit ad
myſterii plenitudinē? Rationem ſequamur: qui v-
num dixerit, Trinitatē ſignauit. Si Chriſtum dicas
& patrem, à quo vnctus eſt filius, & ipſum qui vn-
ctus eſt, ſcil. filium: & Spir. S. quo vnctus eſt, deſi-
gnasti. Scriptum eſt enim hunc eſſe Ieſum à Naza-
reth, quem vnxit Deus Spir. S. Et ſi patrem dicas,
filium eius & ſpiritum oris eius pariter iudicas, ſi
tamen id etiam corde comprehendas. Et ſi Spir. S.
dicas Deum patrem à quo procedit, & filium eius
cuius eſt ſpiritus nuncupasti. Vnde vt rationi co-
puletur authoritas, Dominus dicit. Vos autem
baptizabimini in Spir. S. ex quo iudicat nos rectē
poſſe baptizari in Spir. S.

*Act. 1. a
Ioan. 1. a &
Matth. 3. c*

*Perſtringit præmiſſorum intelligentiam cum determina-
tione cuiuſdam dicti.*

Ex his apertē intellexiſti, in nomine Chriſti verū
baptiſma tradi: vnde nihilomin⁹ inſinuari vide-
tur verū baptiſma dari poſſe in nomine patris tā-
tum, vel Spir. S. tantum, ſi tamē ille qui baptizat,
fidē trinitatis teneat: quæ trinitas in quolibet ho-
rum nominum intelligitur. Si a. aliquis peruerſe
credēs, & errorē inducere intendēs, vnum de trib.
tantum nuncupet, non cōplet myſterium. Quod
verò ait nominatis trib. vacuum eſſe myſterium,
ſi baptizans minuat potēſtatem patris vel filii vel
Spir. S. i. ſi malē ſentiat de potētia alicuius horū,
non credēs vnā potētiā trium: intelligēdum
eſt hoc ſuper eum qui nō intēdit nec credit bapti-
zare: qui nō tantum caret fidē, ſed etiā intentionē
baptizādi nō habet. Qui ergo baptizat in nomine
Chri-

*Quid oportet deter-
minari.*

Christi, baptizat in nomine trinitatis, quæ ibi intelligitur. Tutius est tamē tres personas ibi nominare, ut dicatur, in nomine patris, & filii & Spir. S. non in nominib. sed in nomine, i. in inuocatione, vel confessione patris & filii & Spir. S. Inuocatur enim ibi tota trinitas, ut inuisibiliter ibi operetur per se, sicut extra visibiliter per ministerium. Si autem dicatur in nominibus, non est ibi sacramentum, quia non seruatur forma baptismi.

De institutione baptismi. F

De institutione baptismi quando cœpit, variaz sunt æstimationes. Alii dicunt tunc esse institutū, cum Nicodemo Christus ait: Nisi quis renat⁹ fuerit ex aqua & Spir. S. & c. Alii dicunt institutionē baptismi factā, cum Apost. dixit. Ite docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine patris & filii & Spir. S. Sed hoc dixit eis post resurrectionem præcipiens eis de uocatione gentium, quos ante passionem binos miserat ad prædicandum in Iudæa, & ad baptizandum, dicens. In uiam gentium ne abieritis. Iam ergo institutus erat baptismus: quia baptizabant simul & prædicabant.

Ioan 3:

Luca 10. A

& b

Marth 10. A

& b

De forma in qua baptizauerunt Apostoli ante passionem Christi. G

Si verò quæritur, in qua forma tunc baptizauerunt Apostoli? Sane dici potest, in nomine trinitatis sc. in ea forma in qua baptizauerunt postea gentes: quæ ante passionē potest intelligi fuisse tradita, licet nō sit scriptū. Non ergo tunc illā formam Christus prius tradidit, cum ad euangelizandum gentib. misit: sed quā ante tradiderat mittens eos in Iudæā, post iterauit cum ad gētes misit. Cōmodius ergo dicitur institutio facta, quādo Christus à Ioan. baptizatus est in Iordane: quod dispēsauit, non quia mundari uoluit cum sine peccato fuerit, sed quia cōtactu mundæ carnis suæ vim regeneratiuā contulit aquis, ut qui postea emergeretur in-

Matth. 3. 8

Yy 2

uoca-